

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Przy udziale Prokuratora – Anny Komy Bocińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 11.09.2018 r., 11.10.2018 r., 08.01.2019 r., 07.02.2019 r.

sprawy P. C. syna M. i K. z domu K., urodzonego dnia (...) w P.,

oskarżonego o to, że: w okresie od 2016 roku daty dziennej bliżej nieustalonej do dnia 7 listopada 2017 roku w miejscowości K., woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną O. C. oraz psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek swoim małoletnim synem J. C. w ten sposób, że będąc trzeźwym jak i pod wpływem alkoholu wszczywał awantury domowe podczas których wypowiadał pod ich adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, zakłócał spoczynek nocny, wyganiał ich z domu, a nadto stosował wobec żony O. C. przemoc fizyczną polegającą na popychaniu, uderzaniu rękami po ciele

tj. o czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 207§1a kk w zw. z art. 11§2 kk

1. na mocy art. 66§1 i 2 kk i art. 67§1, 2 i 3 kk postępowanie karne wobec oskarżonego P. C. warunkowo umarza na 2 (dwa) lata próby, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora oraz nakłada na oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonych oraz uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno – edukacyjnych;
2. na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk obciąża oskarżonego kosztami sądowymi w kwocie 1655,26 (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt pięć 26/100) złotych tytułem zwrotu wydatków i 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

II K 391/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła B. F. o to, że w okresie od 2016 roku daty dziennej bliżej nie ustalonej do dnia 7 listopada 2017 roku w miejscowości K. województwa (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną O. C. oraz psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek swoim małoletnim synem J. C. w ten sposób, że będąc trzeźwym jak i pod wpływem alkoholu wszczywał awantury domowe, podczas których wypowiadał pod ich adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, zakłócał spoczynek nocny, wyganiał ich z domu, a nadto stosował wobec żony O. C. przemoc fizyczną polegającą na popychaniu, uderzaniu rękami po ciele, tj. o czyn z art. 207 § 1 kodeksu karnego w zw. z art. 207 § 1a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k..

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy w Puławach warunkowo umorzył postępowanie na 2 lata próby nakładając na oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonych oraz uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno – edukacyjnych.

Ponieważ prokurator złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze, sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, że samo toczenie się przeciwko oskarżonemu postępowania karnego jest wystarczające, by w przyszłości zrezygnował on z podobnego zachowania jak to, które zostało mu zarzucone za wyjątkiem znęcania się nad dzieckiem, którego sąd nie stwierdził. Wprawdzie odezwał się do syna w obraźliwy sposób, który nie powinien mieć miejsca, ale było to kilka przypadków i to nie wszystkie wypowiedziane w obecności dziecka, a biorąc pod uwagę, że jak wynika z materiału dowodowego choćby zeznań wychowawczynie szkolnej, jest on odpowiedzialnym i troskliwym ojcem, mającym dobry kontakt z dzieckiem, które do niego lgnie. Zachowanie takie można co najwyżej ocenić jako znieważenie i jest to zapewne związane z konfliktem oskarżonego z żoną, podczas którego dziecko stało się mimowolną ofiarą zdenerwowania ojca. Oceniając zaś zachowanie oskarżonego wobec żony, to jest to spowodowane chorobliwą zazdrością, która nasiliła się po zmianie przez nią pracy i tym, że nie radził sobie z tym podobnie jak z alkoholem, który wprawdzie pije sporadycznie i nic nie wskazuje na uzależnienie, ale źle reaguje na wypity alkohol, który wywołuje u niego zachowania agresywne. Innym problemem, który determinuje jego zachowania jest jego apodyktyczność i nadmierne skupienie na sobie i swoich racjach, co uwidocznione zostało z zeznaniach terapeuty rodzinnego. Poza tym jest on osobą niekaraną, zaradną, pracowitą, a fakt uczestnictwa przez niego przez pewien czas w terapii rodzinnej wskazuje, że miał on wolę poprawy relacji z żoną, co jednak nie udało się ze wskazanych wyżej problemów charakterologicznych, w związku z którymi sąd orzekł obowiązek uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno - edukacyjnych. W chwili obecnej oskarżony i pokrzywdzona definitywnie rozstali się i mieszkają osobno, więc nie ma ryzyka powtórzenia podobnego zachowania. W toku jest sprawa rozwodowa. Istnieje jedynie do rozwiązania kwestia opieki nad dzieckiem i kontaktów z nim, więc wyciszenie sporu pomiędzy rodzicami może mieć wpływ na późniejsze relacje byłych małżonków, ale nadal rodziców wspólnego dziecka z korzyścią dla tego ostatniego. Redagując wyrok sąd powinien stwierdzić przed decyzją o warunkowym umorzeniu postępowania, że uznaje go winnym jedynie czynu z art. 207 § 1 k.k. i brak takiego stwierdzenia jest przeoczeniem sądu przy redakcji wyroku.